

Kiři sevdiiyle beraberdir

Saffet Bey: “Peygamber Efendimiz (asm), “Kiři sevdiiyle berâber haşrolacaktır” hadisinin kaynağı nedir? Bu hadisi açıklar mısınız?”

Kiřinin dünyada sevdikleriyle beraber olduğı gibi, âhirette de sevdikleriyle beraber olması Allah'ın hususî bir lütfudur. Zaten beşer olarak biz de bunu istiyoruz. Çünkü ancak sevdiklerimizle birlikte olduğumuzda mutlu olabiliyoruz, yüzümüzden tebessümler taşıyor. Sevdiklerimizden uzak olduğumuzda ise içimizi bir düşüncedir, bir kederdir, bir garipliktir, bir mutsuzluktur, bir keyifsizliktir alıp gidiyor. Beřer olarak sevdiklerimiz içinde yaşamak, sevdiklerimiz içinde gülmek, sevdiklerimiz içinde ağlamak, sevdiklerimiz içinde ölmek istemiyor muyuz? Acımızda, kıvancımızda, sevincimizde, düşünümüzde, derneğimizde hep sevdiklerimizi yanı başımızda görmek istemiyor muyuz? Öyle ki, başımız ağrıdığında sevdiklerimiz çare buluyor, dişimiz ağrıdığında sevdiklerimiz merhem oluyor, düştüğümüzde sevdiklerimiz elimizden tutuyor.

Hazret-i Âdem (as) yaratıldıktan hemen sonra, sevdiği bir eş olarak beraberinde Hazret-i Havvâ validemizin de yaratılmış olması ve ikisi arasında derhal sevgi, muhabbet ve ünsiyet var edilmiş olması ve ikisinin de gerçekten birbirini sevmesi insanoğlunun ne derece sevdikleriyle birlikte yaşama isteğı ile dolu dolu yaratıldığını ve bu istekle yaşadığını gösterir. Cenâb-ı Hak da bu isteğe cevap olarak insanoğluna sevebileceğı eşler, dostlar, ahabplar ve arkadaşlar yaratmıştır. Madem sevdiklerimizi bize Cenâb-ı Hak ihsan etmiştir. Öyleyse onları Allah için sevmeliyiz. Onları Allah için sevdiğimizde, Cenâb-ı Hak ebedî âhiret hayatında da İnşallah onları bize, bizi onlara ihsan eder. Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyurmuştur: “Ruhlar, sınıf sınıf toplanmış cemaatlerdir. Birbiri ile dünyada tanışmış ve birbirlerini sevmiş olan salih ruhlar, orada bir araya gelirler ve birbirlerini yine severler. Dünyada birbiri ile zıtlaşan, birbirini inkâr eden, birbirine muhâlif giden ve birbirini sevmeyenler ise, orada yine birbirlerine muhalif giderler, birbirlerini sevmezler ve birbirinin sınıfında da olmazlar.”¹ Hiç şüphesiz sevgilerin başında Allah sevgisi gelir. Gerçek dostumuz Allah'tır. Gerçek sevdiğimiz Allah'tır. Nitekim sevebileceğimiz dostlar yaratmak sûretiyle, dost aynasında bize asıl kendi sevgisini gösteren Allah'tan başkası değildir. Sonra Resûlullah (asm) sevgisi gelir. Sonra Allah için

olmak şartıyla diğ er insanların ve varlıkların sevgisi gelir. Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki: “   phesiz Allah bir kulu sevdiğı zaman Cebr il’i (as)  ağıırır ve: “Ben falan kimseyi seviyorum. Sen de onu sev!” diye emreder. Cibr l de onu sever. Sonra Cibr l sem ada seslenip, “Allah falan kimseyi seviyor. Siz de onu seviniz!” der. Hemen ardından gök ah lisi de onu severler. Sonra yerdeki insanların gönüllerine o kimse hakkında Allah tarafından kabul ve sevgi konulur. Herkes onu sevmeye ba lar.”2 Enes bin M alik (ra) der ki: Bir adam geldi ve Res l-i Ekrem Efendimiz’e (asm): “Y  Res lallah! Kıy met ne zaman kopacak?” dedi. Res l-i Ekrem (asm): “Sen kıy met için ne hazırladın ki?” buyurdu. Adam: “Allah’ın ve Res l n n (asm) sevgisini hazırlayabildim y  Res lallah!” diye cevap verdi. Bunun  zerine Res l-i Ekrem (asm): “Muhakkak sen sevdiğınle ber bersin!” buyurdu. Enes (ra) der ki: “Biz  sl m’a girdikten sonra Hazret-i Peygamber’in (asm), “Sen sevdiğınle ber bersin!” sözünden dolayı duyduğumuz sevincin üstünde daha şiddetli bir sevinç duymadık. Ben, Allah’ı, Res l n , Eb  Bekir’i ve  mer’i severim. Ben onların hayır i lerine benzer hayır ve ib det i lememi  olsam bile, onlara olan bu sevgim sebebiyle âhirette onlarla berâber olacağımı Allah’ın kerem ve in yetinden umarım.”3

   phesiz âhirette ve Cennette sevdiklerimizle berâber olmamız, onlarla aynı makamda bulunmamızı gerektirmez. Farklı makamlarda bulunduğumuz halde sevdiklerimizle berâber olabilmemiz mümkündür ve bu sırf Allah’ın bir lütfudur. Hazret-i Peygamber (asm) ile onu seven  mmetin Cennette berâber olması mümkündür. Bu berâber olu , Peygamber (asm) ile ümmetin aynı makamda olduğunu elbette göstermez. Üstad Bed  zzaman Said Nurs  Hazretleri buna, aynı bahçede farklı görme ve işitme yeteneklerine sahip olan dostların, yetenek farklılıklarından dolayı zevklerinin de farklı olmasına rağmen bir yerde ve beraber bulunmalarının mümkün ve v ki olduğı misalini verir..4

Dipnotlar:

1- Müslim, Birr, 49,

2- Müslim, Birr, 48,

3- Müslim, Birr, 50,

4- Sözler, s. 460.